

СТАРМЛАДИ

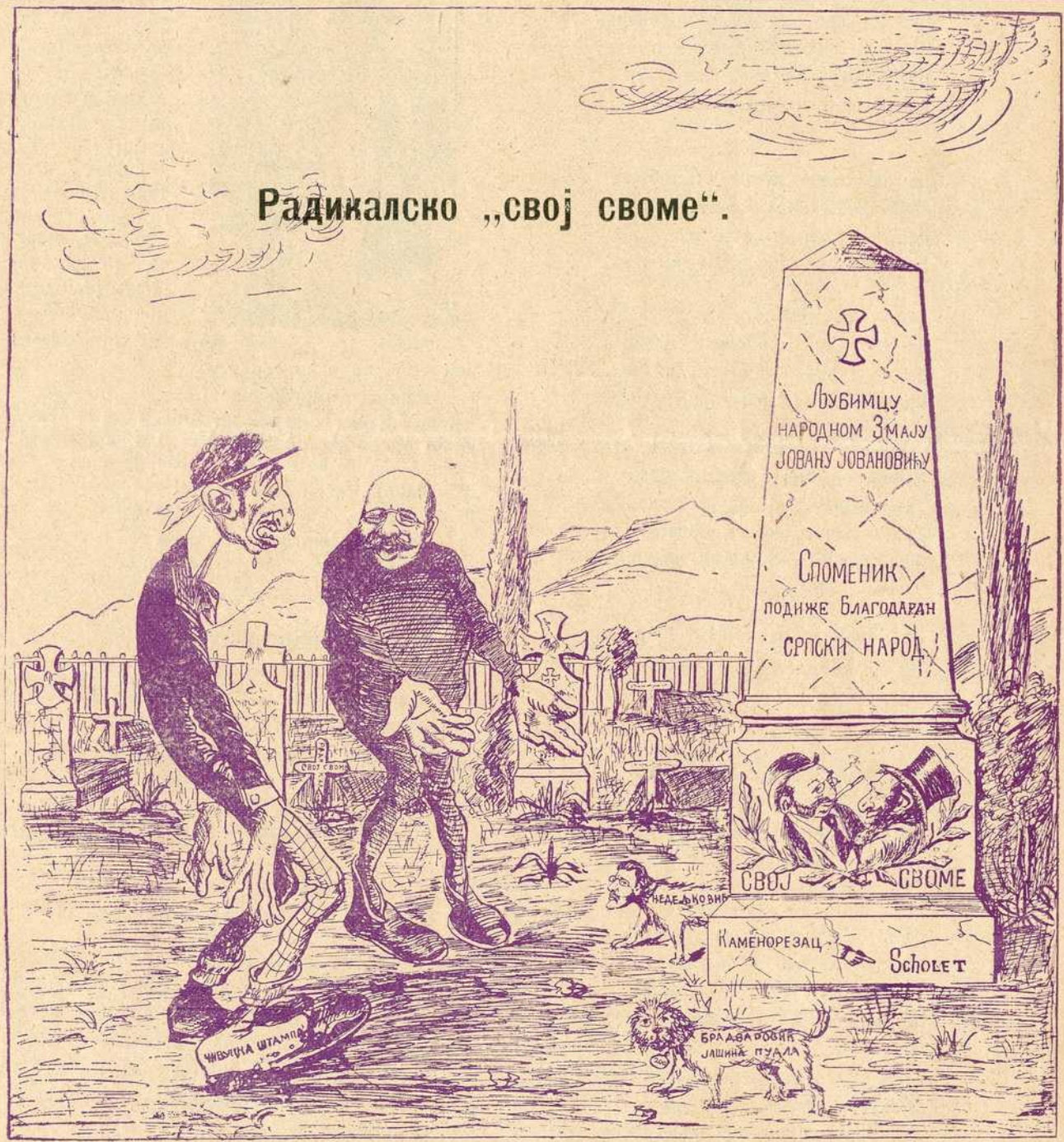
ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 3.

У Новом Саду, 1. јуна 1907.

Год. I.

Радикалско „свој своме“.

ЈАКОВ: Као што видиш, роде мој рођени, ове две моје пудле добро чувају наше пријатељство.
ЧИВА (ганут, ударе му сузе на очи и на нос): Вај брудерлебен, схад видим да Српство није шупла фраза, ни ти шупла клафа. Наша брудершафт с радикале ће трајати нафек. Елен српске Кошутовец!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Са освећења Змајева споменика.

— Уз слику на 1. стр. —

Србин.

Хеј Србине, јуначко колено,
Протри очи, ево споменика!
Од данаске па док траје света,
За све Српство биће понос, дика.

Стармлади.

Све је лепо, слова су прилична,
Само не знам, на што оне главе?
Потомцима ваља да казују
Какве беху некад српске славе!?

Србин.

Да ли видиш тужни, чика Лово,
Моју браћу, »твоје добре Србе«,
Да ли видиш како се под јармом
Хазафићским, превијају грбе.

Јадно Српство, шта си дочекало;
Да ти туђин споменика гради,
Да се туђин твојим горким новцем,
Српском муком башкари и слади.

Стармлади.

Утоши се, мој Србине стари,
Тако данас теку наше ствари.
Та ко данас још за Српство мари?
Још једино — српски измећари!

Србин.

За овном је од вајкада стадо
По тминама ишло, тумарало,
За овном је и у саме бездне
Безобзирце на стење падало.

Али данас, када овна нема,
Кад се стадо и без њега креће,
Што да српско стадо још једнако
За магарцем лудо да с' окреће?

Стармлади.

Ман', Србине, ти тога магарца,
Зар не видиш, с ким се договара?
Да радника српског закопава,
У гулипан »Свој своме« претвара.

Лице му је паклено дволичје,
У првом се теби улизује,
А у другом — то видео ниси, —
У другом се њима указује.

Србин.

Хеј Србине, јуначко колено,
Дичи сине лозе Немањине!
Никад не ћеш дочекати болан,
Да и теби једном сунце сине!

+

„Фрајла моргењача“ — и пеза,

Лакеј: Jó napot
édes — моргењача
kisasszony. Имате
једно писмо од мог
госе Балова.

Фрајла „моргења-
ча“: Kezeit csókolom
a nagyságos úrnak.

Лакеј: А што сте
тако набусити, мор-
гењачо kisasszony?

Фрајла „моргења-
ча“: (Уздахне!) Ах
ја сам једно несрет-
но створење.

Лакеј: На против »моргењача« kisasszony,
сви трче за вашом сукњом.

Фрајла „моргењача“: Ах молим вас, то је
szemtelenég! Назвали ме проституткињом. Веле,
да ја брезобразно диваним. Ја преко чијих уста
soha једна szemtelen реч није прешла.

Лакеј: Eszem ezt az aranyos szájadat — та
ја бар знам, како сте ви златоусте.

Фрајла „моргењача“: И то ко? патријархова
праља. А знате како ми изгледа?

Лакеј: Како aranyos picziszáju morgenyacska
kisasszony?

Фрајла „моргењача“: »Као она по-
кварена женска, која прво говори о
своме поштењу и брани се свакојако.
За тим каља и напада друге. Али кад
види, да су је прозрели, она на по-
слетку дигне сукње на главу и бесо-
мучно узвикне: — Е па таква сам,
шта ми можете!“ („Застава“ јушарња
број 115.)

У незгоди.

(Млада мами са радосним поносом прика-
зује госту свог шестонедељног наследника).

— Реците, молим Вас, зар ово дете није
нешто мило и златно створење? Толико се
свађам са мојим мужићем о томе, на кога личи...

Гост (у мучној запари). Заиста ја никог
не познајем у вашем месту...

Забиберовић.

НОВОСАДСКЕ НЕПРИСТОЈНОСТИ.

— Не пристоји се, пред Пером Попадићем говорити о Гаври Нецковом.

— Не пристоји се, пред приређивачима народне забаве говорити о друштву „Невену“ и шинку, као и приходу и помрчини.

— Не пристоји се, пред Тошом Мартоношким говорити о ратарској читаоници.

— Не пристоји се, пред Луфтиком говорити о „оперној представи“ у Новом Саду и „ресту“

— Не пристоји се, пред др. Сосом говорити о гњаваторском удружењу.

— Не пристоји се, пред Јаковом говорити о Милетићу и србијанским јаслама.

— Не пристоји се, пред Брэдваровићем говорити о Змајеву споменику и панталонама.

— Не пристоји се, пред друштвом „Змај“ говорити о „Свој своме“ — и ако оно није у Н. Саду.

Censor.

Епиграми.

???

„Зашто хрџикали
Људи од дивана,
Занит' о школи ћуте?
Жалосна им нана!“

Што се опет људи
Чуде чуду том,
Где је још у свету
Говорио *сом*?

„Свој своме!“

Да не призна Србу
Упутство „Свој свом!“
Може ваљда опет —
Само какав *сом*!

ЈАК ЧОВЕК.

Чуј, Момчило Тапавица!
Јеси Јаши шамар дао,
Ал *ООи* није пао.

Али твој је шамар мали,
Спрам шамара, што га Српство
Сад њему опали.

А још већи шамар Јаков
Сам себи опали —
Тај ће да га свали!

Стармлади.

Младшари: Где се родио Јаков Сомић?

Стармлади: У Вршцу.

Младшари: А радикална странка?

Стармлади: У шустерњици Саве клепетуге.
Светозар.

*

Младшари: Бил ти мени знао рећи синко
шта су то потитички гадови?

Стармлади: Знам.

Младшари: Но да чујем.

Стармлади: На пр. кад Кузман Дугоња каже
пред једном вапредином радикалском скупштином
одговорном уреднику »Заставе« Брэдваровићу да
је он једна хуља, једна трчилзжа један клеветник
који клевета своје другове и узгред му спомене и
неке »туђе панталосе« узгред му спомене и неке
„туђе панталоне“ а после обећанија, да он с таким
човеком неће у једној странци седети — они и
даље у најлепшој љубави живе, то су онда поли-
тички гадови.

Младшари: Живео. Погодио си.

Опасно псето.

— Имао сам једно псето, а то је толико
паметно било, да је распознавало, које је поштен
човек а које неваљалац.

— Па куд нестаде та паметна животиња?

— Смакао сам га са света.

— А што?

— Јер је и мене ујео.

Хм!

Постарао се.

Управитељ позоришта (писцу.) Искрено
речено г. Докторе, држим да ће публика на пре-
стави ваше нове драме и опет спавати.

Писац (узрешено.) То је немогуће! Та у
сваком чину пуцају топови!

Вести из места и са стране.

Сајуз. Некоји овдашњи кројачи и уредништво „Заставе“ склопили су савез. Наиме кројачи ће позајмљивати памети од главног уредника »Заставе« а споредни уредник ће од кројача узаймљивати опет маказе за писање чланака из србијанских новина.

Земљотрес. У југоамеричкој републици Еквадору осетила се три потреса земља. Кажу да је потрес тако јак био да се чак у Србији заљуљала Пашићева фотела, а земунски уредник „Народности“ — добио потрес мозга. (Тако што се већ Др. Сосу не би могло десити, јер он није никад мозга ни имао.)

И ми то кажемо. Кикиндеки лист „Српски глас“ замера »Бранику«, зашто Јашу и Пашића у једна кола хвата. Па наравно ствар да се коњ и магарац не хватају у једна кола.

Голубачке мушице. Из Србије су грдни ројеви голубачких мушица прекрилили целу југоисточну Угарску. Полиција је у многим жупанијама издала наредбу, којом забрањује терати марву на пашу, али они сад нападају људе, који су опасно својим отровним убодом израђавиле. Једна од тих мајушних животињица мушица — спустила се чак у Карловце и „ујела је“ нашег патријарха.

Оће ли му запаприти? Јаков Томић је стављен под оптужбу ради клевете, коју је нанео Политу, па пошто се Јаков у последње време мађаризирао на Сомић, то је загребао чак у Сегедин. Каже: кад ми суди, нек ми бар свој суди — лакше ће ми бити. Оно Сегедин има до душе добре наприке — па се може човек надати да ће и Сомићу чорбу добро запаприти.

Дакле ипак. Мађарски посланик Раковски је рекао у Сабору, да је Јаков привезан за србијанске јасле. — Боже мој, а ми смо увек држали да он није животиња — а види, молим те, њега привезали за јасле. Дакле ипак!

Освећење Змајева споменика. При освећењу Змајева споменика, које због незгодног времена а и људи — мало их је учествовало. Радикали се по примеру Чеха заклели овако: „Учитељу, заклињемо ти се, да ћемо све потребе код наше браће Чивута набављати. Доказ је твој споменик. Иначе није специјално имао нико петље да говори. Др. Сос је до душе у један мах зинуо — али га је у исти мах неко повукао за рукав, неко остраг мунуо а неко му заклопио уста. Међу

тим он и није имао намеру да говори, него је из глупости зевао.

Ангажован. Пре две године је Јаша био ангажован у Белој Цркви као *магарац* а сад се ангажовао у Телекијеву менаџерију, као неки морски коњ, којег сад терају и *јаше* по свима вашарима и чивутским зборовима.

Потврђена правила. Као што смо извештени, министар Халапачић изволео је потврдити правила „I. новосадског друштва против оговарања.“ И тако је „зелена клупа“ пренета у »Јелисавету« и добија карактер јавности. За председника је изабрат једногласно дугогодишњи заслужни члан и познати ауторитет против оговарања Мушан Дилић. Нема сумње да ће сви зли језици умукнути — осим председников, који уопште и нема језика.

Мало шале из вршачке мале.

Анша: Море Панто, шта је то с тобом да те од неког доба нема у цркви. Да ниси наопако постао пасиван хришћанин?

Панша: Недао ми Бог, нисам, ал ето тако...

Анша: Како тако? Зашт' не дођеш у цркву бар кад служи Габор пишпек.

Панша: Знаш право да ти кажем, пре сам био кад се оно пишпек здриго с поп Богом, а не знам пре опет страдао Ђаконов нос, а пре неколико недеља ћушање деце... Па рекох, кад је тако не ћу више у цркву. Сад или сам ја бакеуз па увек тако потрефим — или пишпек није као што треба тек само брата не волим да сведочим.

*

Анша: А кажи ти мени Панто како је то да се у вршачкој цркви увек сви радикали склањају у леву певницу?

Панша: Хм, па то је врло проста ствар: *Ооп* је левак — па се људи држе његове стране.

*

Анша: А како је то опет да је поп Божа заборавио да окади Христов гроб на велики петак.

Панша: Знаш он кади онима у Новом Саду, — па не мож' чово на две стране.

Созврљонц.

Данас је то најбоље.

— Шта ћеш бити, Ђорђе?

— Радник.

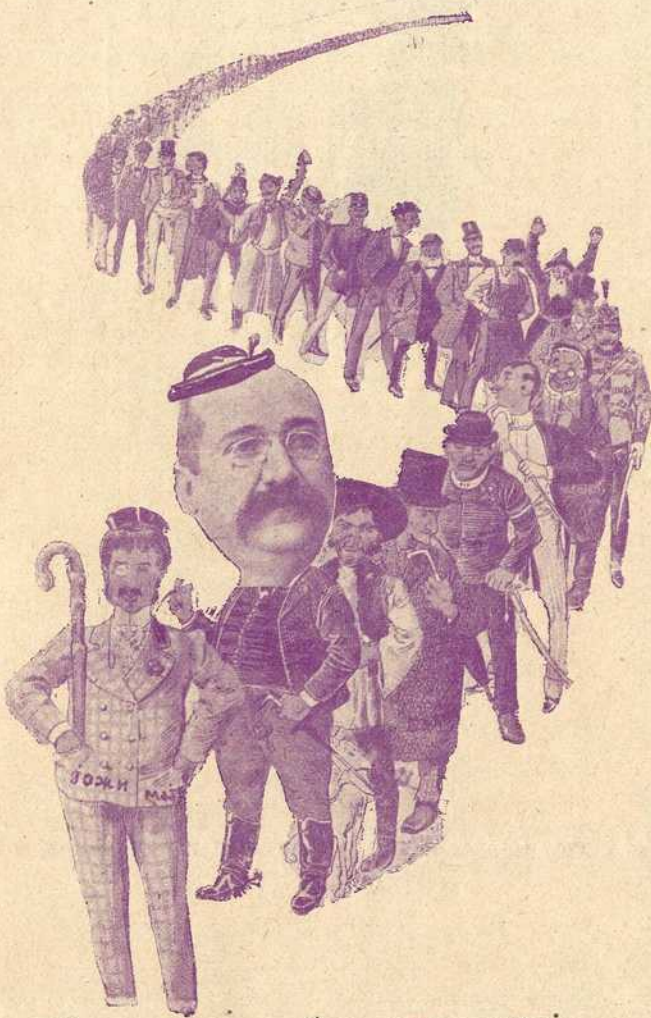
— Какав!

— Штрајкач!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

Новосадска биргерпартаја.

(У Кошутевој гарди.)
ХИМНА.

(Пева се на познату мађарску мелодију: »Szász zsidó egy sorban!«)

Ложика (соло.)

Српске праће, напред евожно!
Нек се фиди, тха сме лу „,
Схамо за миом hazafi-ће
Квошћа срца је у круди.

Оои (као хазафић у пандуреком оделу).

Зар то није славно бити
Мађарошки синак врли,
За шовенство крвцу лити,
Ој Кошуте неумрли!
Милетићу, српски сине,
Зет се клања твојој сени!
»Ор'о кликће са висине
Mindnyájuknak ell kell menni!«

Кор.

Mind jól tudjuk, да је свима,
Апоњијев закон мио,
Nem lesz од сад Раца више,
Hisz Он нас је збратимио.

(Српски Кошутеовци.)

I. шенор: Живео нам шуца Сава!
Баритон: Па и Кузман Тген-лија!
II. шенор: Брадваровић, бистра глава,
Бас: И остала тевабија!

Сви:

Хвала Творцу на висини!
Све шовенство ето кличе.
Слава, éljen Szomics Jakab.
Што нам такав Оои пониче.

Псећији дани.

(Уредништву једног бандитског листа.)

Уредник: (Чије новине већ од неколико месеци јако се уташкале, не зна о чему дишше). Ужасно! Србију не смеш нападати »због што се тиче« — Кошута због истог случаја и због патријарха; с патријархом смо се истромфали, не смеш ни њега напасти; самосталце, либерале, младосрпску странку — ти ће те у тивву сатерати. Чивуте не смеш нападати због »сојуза« — и због огласа у листу. Не смеш више чак ни »Привредник« нападати због »Свој своме« — Не смеш ни социјалисте грдити, јер си онда обр'о бостан. Једино што Црну Гору можеш грдити — а то се »не рентира«. Та то је да човек полуди.

Стармлади.

Експрес писмо „Стармладом“.

Ст. Бечеј. Пошљите нам за нашу општину 18 комади целивача, новог патријарха Св. Јакова.

Вршац. За моју дијецу молим још 7000 ком. нових целивача.

Габор.

Каменица. Да би украсили све радикалне домове, пошљите нам 50 ком. икона Његове Светости новог патријарха Св. Јакова.

*

Никетина.

Н. Сад. Молим 1889 комада целивача Св. Јакова: Ако имате поправљено издање са »мироносним ножићем« у левој руци, то нам пошљите три пут толико.*)

Др. Сос, тугор.

*) Извините, сликарска омашка. Сликари није знао да је *Оои* левак. Пр. Ур. „Стармлади“.

СТАРЕ ПЕСМЕ НА НОВ ГЛАС.

— „Скувала сам вечерицу, вечерати нећу!“ — пева збор друштва за терање патријарха.

— „Вечерај, мене не чекај!“ — отпева им Габор Пишпек.

— „Три рифа мола, мој се дика лола!“ (По Пешти! Пр. ур.) — пева збор радикалне странке.

— „Та нека га нек се лола, кући доћи мора! — отпевају они из Пеште.

— „Ала су ме наши оковали!“ српска школска песма — посвећена нашим оцсенарима.

— „Кажми ми, кажми, како да те зовем, какво име да ти дам?“ — мешовити збор Срба, — пева радикалима.

— „Без тебе драга, љубезна, не могу живети“ — тугованка, посвећена аутономији — пева збор радикалне странке.

— „Ајде, драга, да ашикујемо!“ — пева Јаков мађарској влади.

— „Еј сви ми кажу, да ја љубим лажу!“ — кор сељана као серенада Јакову.

— „На те мислим, када зора сване!“ — радикалско коло, посвећено народним фондацијама, пева збор народних гладница.

— „Од крмаче леише ишце нема!“ — химна радикалне странке, посвећена њему, он већ зна.

— „Бербери су први људи, то је старина ствар!“ — свира под прозором патријарховим фрајла „моргењача“.

— „Ој „гарави“, „гарави“ — а што си ме сиошала!“ — пева мађарска влада једној „народној гадури“ која се продаје.

— „Где си, дико, где си за толико!“ — пева „бити имајућим“ претцелатницима:

Стармлади.

Неучтивост.

— Безобразлук од тог Ружића! Оженио се а у сватове ме није ни звао.

— Но, и зато се ти тољко једиш?

— Како да не! Кад је он највише кргао у мојим сватовима.

ОДБРАНА.

Судац: Шта можете навести у прилог своје одбране.

Ошужени: Литру и по — рума.

ЛАЖНО ЦВЕЋЕ

— (или „наши оцсенари“ —

На нами ти роде, рано,
Има крпа разна кроја,
Поврх крпа разних боја,
А све лепо дотерапо.

Порицати нико неће,
У нами је вредности нека,
Јер и ми смо неко цвеће,
Кад нас гледаш издалека.

Ко нас гледа, тај не страда:
Ал' преварен онај бива,
Ко нас узме, на се нади,
Да мирише и ужива.

ПРИЧА О ПАЦОВУ.

— Кад се нашао у вацком зашвору. —

Није тебе глава овамо довела,
Твоја глава слабо о овом је знала,
Него су ти црева промпиљати стала:
— Кад су црева пуна, тада немај страве,
Тад се она правим својим послом баве,
Ал' када су празна, те без посла трају,
Онда већ и она мудровати стају.
Кад снег вејат' почне, увела је трава,
А кад црева мисле, пропала је глава.»

КАДА СУДИШ

— или у албум дру Сосу. —

У несрећи јони је срећа: мало зло,
Магарцима, филозоф је чак и во.

НАЈВЕЋЕ ЧУДО.

(Загонешка).

Нити море зна без река,
Нит' одојче мож' без млека,
Нити риба зна без воде;
Човек — може без слободе.

(Радикалска утопија, дојке народних фондова, сом и робијаш).

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

ГОВОР КИШОБРАНА.

Као год што има „говор цвећа“ и „говор бројева“ — тако има и „говор кишобрана“. Тај говор, као и много штошта друго, пронашли су, наравно, Американци. Ево најглавнијих црта из тога кишобранског разговора:

Кад когод, идући по киши са каквом женском, држи кишобран тако, да само њу заклања, а он при том кисне, онда то значи, колико и: „Љубим је, али није моја.“

Кад видиш човека, да иде са женском по киши, а кишобран само њега заклања, док жена кисне, онда то значи, да му је то веечана жена.

Кад опет когод узме, у место свог старог памучног, туђ свилени кишобран, он као да хоће тиме да каже: „Промени ти не значи украсти.“

Кад ко носи кишобран испод мишице у хоризонталном правцу, то значи: да ће онем, ко буде за њим ишао, ископати очи.

Кад неко на киши узајми свој кишобран другоме, а сам остане без њега, онда је то као и признање: »Баш сам будала!“

Оставити свој нов кишобран у туђем предсобљу, рецимо о погребу или слави, међу друге разне кишобране, значи колико и: збогом, дико, писаћу ти!

— „Стармлади“ на угарском сабору. Да је наш „Стармлади“ и без мандата и плаћања гулаша доспео у угарски сабор, има да захвали свом протектору Јакову Сомићу и заставашкој прангији грофу Баќањију, који је хтео „новог патријарха“ као хазафића да мало препоручи — а уједно за „Стармладог“ изради новенеку благонаклоност. Разуме се, да је „Стармлади“ са „новим патријархом“ изазвао силан смеј код посланика, тако, да и сам председник дуго није могао од смеја да звони. Еле, кад се и Мађари смеју „Стармладовим“ шалама — а не знају српски, — а радикали га чак и угарском сабору препоручују — нема сумње, да је он потребан по радикале. Идући број доноси опет занимљиве карикатурне слике; какве су, то је, наравно, тајна, и остаће за свакога тајна, ко не пошаље претплату 4 круне на пола, или 2 круне на $\frac{1}{4}$ године, на администрацију „Стармладог“ Нови Сад.“

ОГЛАС.

Јединствено и ненадмашимо лековито блатно купатило

„Русанда“

у Меленцима (торонталској жупанији у Угарској) које лечи болеснике од скрофула, отока у жлездама и кожи, костобоље, реуме и заостале тврдоће и укочености после запалења у зглобцима и жилама (контрактуре); застарелих равā и отока, нарочито услед копчаних болести (Caries, Necrosis); хроничних кожних болести, особито суве екцеме, Prurigo, Psoriasis; даље од неуралгије и болести у живцима, код женскиња неуредан крвоток и др.

Отворено је: 1. (14.) маја 1907. г.

а траје до половине месеца септембра.

Поред чудне природне лековитости, купатило је по модерном укусу и данашњим захтевима удешено, тако, да гостима стоји на расположењу лепо удешен, простран цветни парк са дебелим хладовима, три лепо намештена хотела са гостинским собама, простран курсалон и трапезарија, особита музика под капелништвом Данијела Вагнера. Изврсна кухиња и тачна послуга.

Нужна извешћа даје бесплатно купалишно деловођство, а извешћа у погледу станова даје Ђорђе Бобек купалишни рестауратер.

За управу купатила „Русанде“:

У МЕЛЕНЦИМА, дана 15. (29.) марта 1907. год. 188 14-32

Кашенко Диперски, Ђена Петровић,
деловођа. председник.

„Сабор јунак од мегдана“.

Ала друже,

Низ долине струже!!

Стармлади: Наши беже...

Дөте: А параграф стеже, и језик ме веже!

„Стармлади“ излази сваког 1-вог и 16-тог. Рукопис се шаље на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Хаџић Светићева улица број 8.

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ.

Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Власник и издавалац: М. Крстоношић.

Штампарија д. д. Браника, Н. Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА